

VECKOBLADET

Nr 6 3/4 i webbform

051021

Öppet brev till Lars Ohly

Det gäller respekten för demokratin!

Hej, Lars!

Jag ser i dagens tidningar att du och partiledningen ska ta itu (vad nu det kan innebära) med de interna kritikerna. Du nämner särskilt två partimedlemmar i Lund. Jag antar att jag är en av dem, därför skriver jag detta öppna brev till dej.

Du säger att du "stänger dörren för dialog". Men man kan inte stänga en dörr som sedan länge varit stängd. Här i Skåne har det aldrig varit tal om någon dialog!

Förakt för demokratin

Fast du inte vill ha dialog hoppas jag ändå att du läser dessa rader. För du borde begrunda varför jag och många med mej är starkt kritiska till Vänsterpartiets nuvarande inriktning. Det mesta av motsättningarna kan, något förenklat uttryckt, föras tillbaka på en enda: synen på demokrati. Revolutionsromantik och förakt för den parlamentariska demokrati vinner terräng inom partiet. Jag ska ge dej några exempel för att visa att detta inte är en påstående som är taget ur luften.

Några exempel

1. I senaste valrörelsen gick en styrelseledamot i Lund ut offentligt och deklarerade att den parlamentariska demokratin är som en varm kofta som partiet kunde ta av och på allt efter eget gottfinnande.
2. En distriktsstyrelseledamot i Skåne hävdar nu att "folket är idag inte representerade av någon" i parlamenten. Han föreslår vidare att vänsterpartiet "borde vända ryggen åt parlamenten", föra ut kampen på gatorna och mobilisera folket emot den parlamentariska makten.
3. I partiorganisationen i Lund avvisade helt nyligen en mötesmajoritet en motion som ville slå fast att vänsterpartiet är ett icke-kommunistiskt parti. En styrelseledamot uttryckte rentav en önskan om att partiet skulle bli ett "riktigt" kommunistparti.

Kubabrevet

4. Som du mycket väl känner till har ju din och partiets kritik av frånvaron av demokrati på Kuba blivit starkt ifrågasatt av många partimedlemmar. I det brev som de 50 partimedlemmarna (där fem partistyreledamöter uppges ingå) skrivit berörs inte med ett ord att Kuba är en diktatur. Nog finns det väl skäl att du funderade över hur väl - eller snarare hur dåligt - respekten för demokratin är förankrad i ett parti där så många medlemmar, även medlemmar på partistyrelnivå, inte kan eller vill fästa någon vikt vid frånvaron av demokrati i ett socialistiskt land?

5. I Sydsvenskan idag finns en notis om en v-medlem i Lund som sagt upp sitt medlemskap i partiet. Han gick med i partiet för bara något år sedan men lämnar nu partiet och sitt kommunala uppdrag med hänvisning till att han "inte gillar den här revolutionsromantiken som råder". Nyligen lämnade en annan medlem i Lund partiet av ungefär samma skäl. Han hade varit medlem i cirka 30 år. Med detta sista exempel vill jag påvisa att jag långt ifrån är

ensam om at reagera på de allvarliga svajningarna i vänsterpartiets demokratisyn.

OK att säga demokratin?

Jag ska inte trötta dej med fler exempel. De nämnda torde vara tillräckliga för att visa att det finns en ganska stark strömning i Vänsterpartiet som inte stödjer den syn på demokrati som partiet officiellt står för. De visar också att det är fullt möjligt att inneha förtroendeposter i partiet samtidigt som man står för en, milt sagt, grumlig demokratisyn.

Jag ber dej vänligen notera att jag inte beskyller dej för bristande demokratiskt sinnelag. Jag har inte någon anledning att ifrågasätta din uppriktighet när du bekänner dej till demokratin. Men det kan inte ha undgått dej att många partimedlemmar - även medlemmar på framskjutna positioner i partiet - vacklar i sin inställning till den parlamentariska demokrati som vi har i vårt land. Om detta har du aldrig sagt ett ord, i varje fall inget som trängt hit ner till den skånska provinsen. Det är inte okej att säga det parti man är medlem i, säger du i Svenska Dagbladet. Men i Vänsterpartiet idag är det tydligen okej att säga demokratin. Ett parti som inte till fullo ställer upp för demokratin har, anser jag, ingen framtid. Det vore synnerligen intressant att få dina kommentarer till de förhållanden jag här redogjort för.

Med vänliga hälsningar och förhoppningar om svar

Ulf Nymark

Vänsterpartimedlem i Lund

Arbetshistoriska seminariet – Musik
ARBETARRÖRELSEN OCH MUSIKEN

Blåsorkestern Röda Kapellet
från Lund spelar

Stefan Bohman, chef för Musikmuseet i Stockholm,
föreläser

Musiken i går och musiken i dag diskuteras

Lördag 29 oktober

Kl. 15.00-18.00

Förfriskningar i pausen

Landskrona Teater

Fritt inträde

Varmt välkomna!

Ett samarrangemang mellan Arbetshistoriska seminariet vid Lunds universitet och
Landskrona kommun

Mötesrapport

VB har genom åren refererat många möten med Karin Svensson Smith. De brukar vara intressanta så vi hörde henne i måndags även om hon nu har bytt politiskt parti. Mötet hölls nere i idrottshallen. Från höger hördes handbollens dunsar, från vänster stambanans tåg. Cirka tjugo deltagare varav ett halvdussin vänsterpartister och en trafikfunktionär, inte mycket med tanke på hur trafikfrågor brukar intressera. Mp är inte stort i Lund, vilket också bekräftades av partimedlemmar.

Vad mötet egentligen handlade om var LundaMaTs II, det vill säga vidareutvecklingen av det lokala programmet för ett miljöanpassat trafiksystem, och Karins uppgift var att ge en bakgrund för vad som sen sades av Peter Björling (mp) och Ulf Nymark (v) som sitter i programmets politiska styrgrupp. Karin var med när LundaMaTs I togs fram och påminde om

dess radikala föresats: inga större vägbyggen förrän transporterna i Lund är miljövänliga enligt det nationella programmets normer. Den principen har det förvisso naggats på men det vittnades ändå om att Lund har nationellt och även internationellt rykte för radikal trafikpolitik, och något har man uppnått: i själva stan har biltrafiken inte ökat vilket den gör överallt annars och även i kommunens egna byar. Det mesta rör ju inte kommunens själv över, och Karin gav exempel på hur svårt det kan vara att bedriva en radikal trafikpolitik på rikspanet där motortrafikens lobbyister ständigt är närvarande. I andra länder har man kommit längre: Tyskland har en kilometerskatt för tunga lastbilar och Storbritannien får en för alla bilar.

Trafiksäkerheten ska ges ökad vikt i det nya programmet, och där har Karin på regeringens uppdrag särskilt ägnat sej åt onykterheten. Med viss förtjusning berättade hon att hon avsåg att föreslå alkoholås på snöskotrar. Att fulla norrbottningar kör ihjäl sej är tyvärr inte ovanligt. Björling och Nymark gav så det lokala perspektivet. Göteborg har fått en trafikplan där mycket finns att hämta. Det finns en myt om att tjänstemännen bromsar men trafikexperterna vet faktiskt hur det ligger till, och det är oftast politiker som utgör propparna. Men blicken måste lyftas mot trafikens aktörer utanför kommunen och här diskuterades till exempel flyget på Sturup som med sitt buller hotar utbyggnaden i Dalby. Karin gav bakgrunden: köpenhamnarna protesterar energiskt mot det nattliga bullret från godstrafiken till Kastrup, så bolagen flyttar över godsflyget till Skåne där folk är mycket fogligare.

Lunds kommun är också foglig när det gäller att trycka på uppåt i trafikfrågor, berättades det, utom när det gäller utbyggnad av E22. Som för övrigt borde grävas ner genom stan för bullrets skull, menade några, medan andra tyckte att de miljarderna kunde användas bättre till annat.

Gr

Acceptera!

Om den materiella grunden för bristande moral

Lundaborna har nu i flera veckor sagt sin mening om stadsplanering och trafik. På åtminstone tre punkter har jag en annan mening än majoriteten av de som kommit till tals på insändarsidor och i enkäter. Och nu kan jag inte tiga längre.

Bussarna in i centrum!

Alla tycks vara eniga om det förkastliga och tråkiga i att regionbussarna kör tvärs genom stan för att nå centrum, i det här fallet de båda bussterminalerna. Bussarna har inte i centrum att göra säger de puttenuttiga lundaborna som vill ha sin stad för sig själv och helst vill slippa kontakt med samhällslivets materiella sida.

Men Lund är ett regionalt centrum, hit åker människor från hela sydvästra Skåne. Kontakten med omlandet är en viktig del av Lunds själ och det är självklart att man ska unna bussåkarna från Harlösa och Klostersågen att få komma till centrum och att få uppleva stadens glitter och ljus när de kommer in från det kringliggande mörkret. Och till det kommer känslan för oss i stan av att se en buss märkt av de lerstänkta novembervägarna åt Sövestadhållet anlöpa stan! Det är som när Harry Martinsson ser en sliten koltramp komma i hamn efter en storm. Bussar är lika mycket värda att älskas som tåg, det vet alla som bordat en Greyhound.

Gräv inte ner järnvägen!

Jag jobbade i Stockholm ett tag och hann bli grundligt trött på att åka tunnelbana. Det är direkt deprimerande att inte få se dagsljus utan tillbringa delar av dagen i mörka och fuktiga tunnlar. Typiskt nog blev det en opinionsstorm när stockholmsossarna föreslog att den åldriga Djursholmsbanan som går på smalspår ovan jord skulle ersättas med tunnelbana.

Dessvärre är man på många håll på väg att uppföra bullervallar och betongmurar kring gamla järnvägsspår. De gör att man tappar utsikt över landskapet. Jag inser att det finns fall då det kan vara befogat med bullerskydd, men i de flesta fall handlar det om en järnväg som funnits där långt innan de som förklarar sig störda. Och det är ren klåfingrighet att gräva ner Lund C för att bygga parkeringshus och köpcentrum ovanpå. För tiotusentals pendlare innebär det en sänkning av livskvaliteten. Tågresenärer ska inte förvisas till fuktiga schakt!

Släpp in torgarnas bilar till Mårtenstorget!

Lund centrum bör förstås inte kvävas av privatbilar. Men bilfrihetens fundamentalister har gått för långt när de nekar torgfolket att ha sina transportbilar med på torget. Inte tvingades väl de hästdragna vagnarna bort från torget förr i tiden? Torgarna själva skulle uppenbarligen sätta stort värde på om de fick ha Volvon eller pick-upen bredvid sig på torget och slapp den ständiga omlastningen. Det borde vi kunna bjuda på.

Acceptera!

Gemensamt för alla de här tre sakerna är att de handlar om att man på olika sätt vill dölja eller inte låtsas om den transportapparat som är nödvändig för stadens liv och funktion. Den ska tydligen smusslas undan eller gömmas på alla sätt. Det är en viktorianism, som när dålig lukt skulle döljas med parfym och möbelben kläs i strumpor. Jag vägrar att finna mig i detta, utan ser tvärtom ett värde i att vi kan få ha produktivkrafterna framför våra ögon. Det är som när funktionalisterna krävde att få se de bärande bjälkarna. Alltså: Acceptera!

Lucifer